

- **FRAMA**- ima susrete utorkom u 20,15 sati.
- **VJERONAUKE**- za srednjoškolce od I. do IV. razreda: srijeda u 20,00 sati.
- **VJERONAUKE** - za studente: utorkom u 19,30 sati; za starije: četvrtkom u 19,30 sati.
- **MINISTRANTI** - susreti su subotom u 11,00 sati
- **Biblijska grupa** - svake srijede u 19,30 sati;
- **Zbor mladih "Snaga Duha"** - susreti i probe su srijedom u 19,30 sati
- **Mješoviti zbor**- susreti i probe su petkom u 19,15 sati.

MOLITVENI SUSRETI:

- svakoga dana prije večernje sv. mise moli se Večernja molitva Crkve - Časoslov;
- ponedjeljkom poslije večernje sv. mise: klanjanje i molitva pred Presvetim;
- utorkom u 18,10 prije, večernje sv. mise: antunovska pobožnost;
- četvrtkom je cjelodneвно klanjanje pred Presvetim u crkvi, a molitva za bolesne i klanjanje u 16,30 sati. (*osim mjeseca kolovoza*);

OSTALO:

- Nedjeljom i radnim danom ispovijedamo pod svakom misom, a u drugo vrijeme kroz tjedan (osim nedjeljom i blagdanom) potražite svećenika kod vratara.
- Nakane sv. misa možete naručiti kod sakristana (prije ili poslije sv. mise).
- Preporučamo vam vjerski tisak: Biblija danas, Glas koncila, MAK, Kana, Svjetlo riječi, TAU, Živo vrelo, Novi svijet, list franjevačkih zajednica: Brat Franjo

SV. ANTUN PADOVANSKI (1195.- 1231.)

Rođen je u Lisabonu, a roditelji mu nadjenuše ime Fernando. Odlučio se kao petnaestogodišnjak za poziv augustinca te živi u Lisabonu i Coimbri. Ređen je za svećenika 1220. god. Ostavlja augustince i prelazi k franjevcima i mijenja ime u Antun. Nije mu se ispunila želja da u Maroku misionari jer je obolio. Vraća se, ali ga olujni vjetar odnosi na Siciliju. U svibnju 1221. g. dolazi na „kapitul na rogožinama“ u Porcijunkulu. Odlazi u Romagnu, a o njemu se pročulo nakon jedne propovijedi na mladoj misi. I od tada postaje putujući propovjednik. U međuvremenu uči braću teologiju, obavlja službu provincijalnoga ministra, piše svoje Sermones. U korizmi 1231. propovijeda u Padovi. Zdravlje mu se pogoršalo te je umro iste godine. Svetim ga je proglasio Grgur IX. 30. svibnja 1932. godine.

Izdaje: Franjevački samostan, Kaptol 9, 10000 Zagreb. Tel. 01/48 98 333.

Odgovara: o. Zdravko Lazić, gvardijan; Uređuju: braća juniori

Sve o našoj Provinciji i Franjevačkom redu, kao i druge informacije možete naći na: <http://www.ofm.hr>

OGLASI

CRKVE SVETOGA FRANJE

Zagreb, Kaptol 9
br. 496(301), 10. LIPNJA 2012.

DESETA NEDJELJA KROZ GODINU

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA:

nedjeljom i svetkovinom: 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 18.30
blagdanom: 6, 7, 9, 11 i 18.30 sati
radnim danom: 6, 7, 9 i 18.30 sati

KALENDAR TJEDNA

IMENDANI

Ponedjeljak	11.06. Sv. Barnaba apostol.	Borna, Ruža
Utorak	12.06. Sv. Ivan Fakundo	Bosiljko
Srijeda	13.06. Sv. Antun Padovanski.....	Ante, Antonija, Toni
Četvrtak	14. 06. Sv. Rufin.....	Zlatko, Zlata
Petak	15.06. Presveto Srce Isusovo.....	Vid, Čedomil
Subota	16.06. Presveto Srce Marijno.....	Marija, Mario
Nedjelja	17.06. JEDANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU	

U **utorak, 12. lipnja**, završavamo pobožnost 13 utoraka u čast sv. Antunu. Početak je u 18 sati.

U **utorak, 12. lipnja**, je **Franjevački utorak**. U dvorani kraj crkve u 19,15 sati je tribina. Tema je zdrava prehrana, a gosti su dr. Ivan Zirdum, svećenik iz Đakova i Sandra Pavičić iz Biodara. Organizator je Franjevački svjetovni red.

U **srijedu, 13. lipnja**, je **blagdan sv. Antuna Padovanskoga**. U našoj crkvi je oltar sv. Antuna. **Svete mise su u 6,7,9,11 i 18,30 sati. Za blagdan se pripremamo trodnevnicom.**

U **petak, 15. lipnja**, je **blagdan Presvetoga Srca Isusova**. **Svete mise su u 6,7,9,11 i 18,30 sati.**

U **subotu, 16. lipnja**, je **spomendan Bezgrešnoga Srca Marijina**. **Svete mise su u 6,7,9 i 18,30 sati.**

U **subotu 16. lipnja u 10 sati** je **prezbiterско ređenje** u katedrali u Zagrebu. Za svećenika će biti zaređen naš **brat fra Klaudio Milohanović**. On se više godina ovdje u našim odgojnim ustanovama pripremao za svećenički poziv. Njega i sve ređenike preporučamo u molitve.

RIJEČ BOŽJA

Prvo čitanje: post 3, 9-15

Gospodin, Bog, zovne čovjeka: “Gdje si?” - reče mu. On odgovori: “Čuo sam tvoj korak po vrtu; pobjah se jer sam go, pa se sakrih.” Nato mu reče: “Tko ti kaza da si go? Ti si, dakle, jeo sa stabla s kojega sam ti zabranio jesti?” Čovjek odgovori: “Žena koju si stavio uza me - ona mi je dala sa stabla pa sam jeo.” Gospodin, Bog, reče ženi: “Što si to učinila?” “Zmija me prevarila pa sam jela”, odgovori žena. Nato Gospodin, Bog, reče zmiji: “Kad si to učinila, prokleta bila među svim životinjama i svom zvjeradi divljom! Po trbuhu svome puzat ćeš i zemlju jesti sveg života svog! Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvogog i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu.”

Drugo čitanje: 2 KOR, 4,13 -5,1

A budući da imamo isti duh vjere kao što je pisano: Uzvjerovah, zato besjedim, i mi vjerujemo pa zato i besjedimo. Ta znamo: onaj koji je uskrisio Gospodina Isusa i nas će s Isusom uskrisiti i zajedno s vama uza se postaviti. A sve je to za vas: da milost - umnožena - zahvaljivanjem mnogih izobiluje Bogu na slavu. Zato ne malakšemo. Naprotiv, ako se naš izvanji čovjek i raspada, nutarnji se iz dana u dan obnavlja. Ta ova malenkost naše časovite nevolje donosi nam obilato, sve obilatije, breme vječne slave jer nama nije do vidljivog nego do nevidljivog: ta vidljivo je privremeno, a nevidljivo - vječno. Znamo doista: ako se razruši naš zemaljski dom, šator, imamo zdanje od Boga, dom nerukotvoren, vječan na nebesima.

Evangelje: Mt 22, 34-40

I dođe Isus u kuću. Opet se skupi toliko mnoštvo da nisu mogli ni jesti. Čuvši to, dođe njegovi da ga obuzdaju jer se govorilo: “Izvan sebe je!” I pismoznanci što siđoše iz Jeruzalema govorahu: “Beelzebula ima, po poglavici đavolskom izgoni đavle.” A on ih dozva pa im u prispodobama govoraše: “Kako može Sotona Sotonu izgoniti? Ako se kraljevstvo u sebi razdijeli, ono ne može opstati. Ili: ako se kuća u sebi razdijeli, ona ne može opstati. Ako je dakle Sotona sam na sebe ustao i razdijelio se, ne može opstati, nego mu je kraj. Nitko, dakako, ne može u kuću jakoga ući i oplijeniti mu pokućstvo ako prije jakoga ne sveže. Tada će mu kuću oplijeniti!” Doista, kažem vam, sve će se oprostiti sinovima ljudskima, koliki god bili grijesi i hule kojima pohule. No pohuli li tko na Duha Svetoga, nema oprostjenja dovijeka; krivac je grijeha vječnoga.” Jer govorahu: “Duha nečistoga ima.” I dođu majka njegova i braća njegova. Ostanu vani, a k njemu pošalju neka ga pozovu. Oko njega je sjedjelo mnoštvo. I reknu mu: “Eno vani majke tvoje i braće tvoje, traže te!” On im odgovori: “Tko je majka moja i braća moja?” Okruži pogledom po onima što su sjedjeli oko njega u krugu i kaže: “Evo majke moje, evo braće moje! Tko god vrši volju Božju, on mi je brat i sestra i majka.”

Mali komentar na evanđelje

“IZVAN SEBE JE”

Ako je postojao i postoji čovjek koji je živio u skladu sa svime u sebi i oko sebe, to je bio Isus. To mu je bilo moguće jer je svoj život usklađivao i uskladio s Božjom voljom. Na taj je načinio namirio mjeru ljudskog sklada do spoznaje da je ne samo u skladu s Božjom voljom već da je sam Sin Božji, Bog. Upravo prema njemu možemo mjeriti svoju mjeru sklada sa sobom, tj. koliko smo «pri sebi» ili «izvan sebe». Onaj tko nije u skladu sa sobom, tko je «izvan sebe» njegov je kut promatranja raspuknut, razdijeljen. Kome je raspuknuta očna leća kroz koju vidi svijet, vidi ga raspuknutim. Ono što je posve u skladu vidi raspuknutim, onog tko je posve «pri sebi» vidi kao nekoga tko je «izvan sebe». Isus je rekao: «Oko je svjetiljka tijelu. Ako ti je dakle oko bistro, sve će tijelo tvoje biti svjetlo. Ako ti je pak oko nevaljalo, sve će tijelo tvoje biti tamno...» (Mt, 6, 22-23). Dakle, o našem pogledu ovisi izgled svijeta. Ako je oko nevaljalo, nevaljalo vidimo. Oko je, dakle, ne samo prijemnik kroz koji svijet ulazi u nas, već je zrcalo našega stanja, zrcalo naše nutrine. Što naše oko čini raspuknutim? Najkraći odgovor je – laž. Laž, to je doista vrlo kratak odgovor, ali vrlo složen, zamršen, onako kako samo laž zna zamrsiti stvari. Kako Isusovu rodbinu, koja ga je htjela uhititi jer se govorilo da je «izvan sebe», te ih dakle sramoti, možemo svrstati u lašce? Oni nisu lašci zato što bi izmišljali, svjesno izokretali stvarnost. Oni su lašci jer su uhvaćeni u mreži laži koja je iskrivila njihov pogled. Ta distorzija, tj. iskrivljeni pogled, može biti akutna bolest ili postati kroničnom. Zamršena je mreža naše laži: đavolska laž Evi da će postati kao Bog, Adamovo prebacivanje odgovornosti na Evu, Kainova ubilačka zavist, spletke laži Josipove braće, itd. Naše zjenice su satkane od snopa leća i sjenila kojima su naši predci vidjeli svijet. Jedne ga umanjuju, druge uvećavaju. Jedne ga zamračuju druge na nj bacaju posve umjetne boje. Ono što vidimo rezultat je njihova zbroja. Otkrivanje njegove stvarnosti tek nam predstoji u skidanju sjenila i usklađivanju leća. Čišćenje pogleda na svijet je vrlo složen. Redovito provedemo određeno vrijeme braneci svoj pogled kao jedinu ispravnu sliku svijeta – u sebi i oko sebe. Ali naša nas čežnja da ujedinito ono što je u nama razdvojeno ne napušta. Biblijskim rječnikom rečeno, ono što je u nama razdijeljeno djelo je đavla, jer on je onaj koji unosi razdor. To je traganje za istinom. Što nam više ljuski s očiju padne, to bliže smo istini svoga života. To je ono što je doživio sv. Pavao. To je ono što zovemo obraćenjem, vraćanjem na izvornu optiku našeg pogleda. Ljudski život je u mnogo čemu nalik životu u krdu. Krdo se različitih i neposlušnih oslobađa na razne načine. Oslobađa ih se etiketiranjem. Tako su, primjerice i za Isusa rekli da je «izvan sebe». Time se takve isključuje iz zajednice, protjeruju ili ubijaju. Promjena pogleda redovito se događa pojedincima. Većina se štiti od tih promjena učvršćujući se međusobno uvjeravanjem u ispravnost svoga pogleda. Zato se većina osjeća sigurnijom. Za svoj stav i ponašanje uvijek može naći potvrdu i opravdanje u zakonu. Tako se u ime zakona, pa i Božjeg, može za nekoga reći da je «izvan sebe», da je poludio, da je pohulio, da je počinio veleizdaju. U ime zakona ga se može progoniti, prognati pa čak i ubiti. Sve se dogodilo Isusu. Isus nikomu nije obećao, a kamoli zajamčio drukčiju sudbinu. Njemu su rekli da je „izvan sebe“. Ne čudimo se da i za nas kažemo da smo „izvan sebe“ kad počnemo pročišćavati svoj pogled Isusovom riječi i životom. I ne očekujemo bolju sudbinu od Njegove – ako dosita želimo biti njegovi učenici.